

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

12. lipnja 2014.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pojam ‚suda države članice‘ – Tribunal Arbitral Tributário – Direktiva 69/335/EEZ – Članci 4. i 7. – Povećanje temeljnog kapitala društva – Taksa na snazi od 1. srpnja 1984. – Kasnije ukidanje te takse i njezino ponovno uvođenje“

U predmetu C-377/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio le Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal), odlukom od 31. svibnja 2013., koju je Sud zaprimio 3. srpnja 2013., u postupku

Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA

protiv

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednica vijeća, K. Lenaerts (izvjestitelj), potpredsjednik Suda, G. Arestis, J.-C. Bonichot i A. Arabadžiev, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Szpunar,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA, F. Fernandes Lourenço, *advogado*,
- za portugalsku vladu, L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão i A. Cunha, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, P. Guerra e Andrade i L. Lozano Palacios, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 8. travnja 2014.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: portugalski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 4., 7., i 10. točke (a) Direktive Vijeća 69/335/EEZ od 17. srpnja 1969. o neizravnom oporezivanju prikupljanja kapitala (SL L 249, str. 25.), izmijenjene Direktivom Vijeća 85/303/EEZ od 10. lipnja 1985. (SL L 156, str. 23.).
- 2 Taj je zahtjev upućen u okviru spora između Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA (u daljnjem tekstu: Ascendi) i Autoridade Tributária e Aduaneira (porezna i carinska uprava), u svezi s odlukom potonje od 6. kolovoza 2012. kojom je Ascendiju odbijen povrat takse plaćene na temelju četiriju transakcija povećanja kapitala provedenih od prosinca 2004. do studenoga 2006. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 U skladu sa svojom uvodnom izjavom 1., Direktiva 69/335 ima za cilj promicati slobodno kretanje kapitala, koje se smatra temeljnom slobodom bitnom za uspostavu unutarnjeg tržišta. U tu svrhu, kao što proizlazi iz uvodnih izjava 6. do 8., cilj te direktive bio je uskladiti poreze kojima su podvrgnuta ulaganja u društva u Uniji uspostavljanjem jedinstvenog poreza na povećanja kapitala koji se može primijeniti samo jednom na unutarnjem tržištu i ukidanjem svih ostalih neizravnih poreza koji imaju iste karakteristike kao taj jedinstveni porez.
- 4 U tom smislu, članak 1. Direktive 69/335, propisivao je da „[d]ržave članice prikupljaju porez na ulaganja u društva kapitala, usklađen prema odredbama članka 2. do 9. i u daljnjem tekstu nazvan porez na kapital“.
- 5 Direktiva 85/303 donijela je neke značajne izmjene u odnosu na Direktivu 69/335, osobito na njezin članak 4. stavak 2. i članak 7. Uvodne izjave 2. do 4. Direktive 85/303 glase:

„budući da gospodarski učinci poreza na kapital idu na štetu pregrupiranja i razvoja poduzetnika; da su ti učinci posebno negativni u sadašnjoj gospodarskoj situaciji, u kojoj neophodno prednost treba dati poticanju ulaganja;

budući da je najbolje rješenje za postizanje tih ciljeva ukidanje poreza na kapital; da je gubitak prihoda koji proizlaze iz takve mjere, međutim, neprihvatljiv za pojedine države članice; da je stoga potrebno omogućiti državama članicama mogućnost oslobađanja ili podvrgavanja porezu na kapital svih ili dijela transakcija koja ulaze u područje primjene tog poreza [...]

budući da obvezno treba osloboditi od poreza transakcije koje trenutno podliježu sniženoj stopi poreza na kapital.“

- 6 Članak 4. Direktive 69/335, kako je izmijenjen Direktivom 85/303 (u daljnjem tekstu: Direktiva 69/335) glasio je:

„1. Porez na kapital obračunava se na sljedeće transakcije:

[...]

(c) povećanje kapitala društva kapitala ulaganjem sredstava bilo koje vrste;

[...]

2. Porez na kapital može se, u opsegu u kojem su oporezivane po stopi od 1% na dan 1. srpnja 1984., i dalje obračunavati na sljedeće transakcije:

(a) povećanje kapitala društva kapitalizacijom dobiti ili trajnih ili privremenih rezervi;

[...].”

7 Na temelju članka 7. Direktive 69/335:

„1. Države članice oslobodit će od poreza na kapital transakcije, osim onih navedenih u članku 9., koje su na dan 1. srpnja 1984. bile oslobođene od poreza ili oporezivane po stopi od 0,50% ili nižoj.

Oslobođenje podliježe uvjetima koji su bili primjenjivi na taj datum, za priznanje oslobođenja ili, ako je primjenjivo, za oporezivanje po stopi koja je jednaka ili manja od 0,50%.

[...]

2. Države članice mogu osloboditi od poreza na kapital sve transakcije osim onih navedenih u stavku 1. ili im obračunati porez po jedinstvenoj stopi koja ne prelazi 1%.

[...].”

8 Članak 10. točka (a) Direktive 69/335 predviđao je:

„Osim poreza na kapital, države članice društvima, poduzećima, udruženjima i osobama koje posluju radi ostvarivanja dobiti neće obračunavati nikakav porez:

(a) na transakcije iz članka 4.;

[...].”

9 Rok za prenošenje Direktive 85/303 bio je određen za 1. siječnja 1986.

10 Direktiva 69/335 ukinuta je Direktivom Vijeća 2008/7/EZ od 12. veljače 2008. od 12. veljače 2008. o neizravnim porezima na prikupljanje kapitala (SL L 46, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 159.). Do tog je ukidanja, međutim, došlo nakon nastanka činjenica o kojima je riječ u glavnom postupku.

Nacionalno pravo

11 Članak 145. Opće tablice taksa (Tabela Geral do Imposto de Selo, u daljnjem tekstu: TGIS), odobrene Dekretom sa zakonskom snagom br. 21196 od 28. studenoga 1932., u svojoj verziji na snazi 1. srpnja 1984. određivao je:

„Jačanje ili povećanje temeljnog kapitala društva, iznos povećanja:

(a) civilna društva – 5 promila (pečat);

(b) društva kapitala [...] – 2 posto (pečat);

(c) druga društva – 7 promila (pečat).

1. Za društva pod (a) i (c), dodaje se pečat iz članka 93.

2. Jačanje ili povećanje temeljnog kapitala društva provedeno u gotovini oslobođeno je od poreza.“

- 12 Nakon toga Dekret sa zakonskom snagom br. 223/91 od 18. lipnja 1991., kojim je izmijenjen tekst članka 145., stavka 2. TGIS-a, oslobodio je od takse „jačanje ili povećanje temeljnog kapitala društva kapitala“, oslobodivši tako od takse povećanja temeljnog kapitala društva kapitala, bez obzira na način na koji je provedeno to povećanje.
- 13 Na temelju Dekreta sa zakonskom snagom br. 322-B/2001 od 14. prosinca 2001., dodavanjem TGIS-u članka 26.3 sva su povećanja temeljnog kapitala društava kapitala, bez obzira na način na koji su provedena, bila podvrgnuta taksi po stopi od 0,40% na iznos povećanja.

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 14 Između 15. prosinca 2004. i 29. studenoga 2006. Ascendi, društvo kapitala, proveo je četiri transakcije povećanja svoga kapitala pretvorbom dugova društva prema dioničarima u temeljni kapital zbog ostvarivanja od strane potonjih, prethodno tim transakcijama, dodatnih koristi za to društvo. Za ta različita povećanja kapitala Ascendi je platio ukupan iznos od 205 381,95 eura za takse i javnobilježničke pristojbe te pristojbe za registraciju.
- 15 Ascendi je 28. ožujka 2008. zatražio od Autoridade Tributária e Aduaneira povrat iznosa plaćenih za takse na navedene transakcije povećanja kapitala. Taj je zahtjev odbijen spornom odlukom.
- 16 Ascendi je uputio spor pred Tribunal Arbitral Tributário (arbitražni sud u poreznim pitanjima).
- 17 U odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku Tribunal Arbitral Tributário je utvrdio, prije svega, da ispunjava sve uvjete iz članka 267. UFEU-a da ga se može smatrati sudom države članice u smislu tog članka.
- 18 Nadalje, Tribunal Arbitral Tributário pita se je li Uredba sa zakonskom snagom br. 322-B/2001, na kojoj se temelji sporna odluka, u skladu s člancima 4., 7. i 10. točkom (a) Direktive 69/335. U tom smislu poziva se prije svega na argumentaciju Ascendija, koji podsjeća da su u Portugalu transakcije povećanja kapitala oslobođene od takse od 1991., u skladu s Uredbom sa zakonskom snagom br. 223/91, a u konkretnom slučaju povećanja kapitala provedenog u gotovini oslobođenje potječe čak iz svibnja 1984. Ponovno uvođenje takse 2001., dekretom sa zakonskom snagom, krši odredbe te direktive.
- 19 Tribunal Arbitral Tributário naglašava da je Autoridade Tributária e Aduaneira osporio tu argumentaciju. Prema mišljenju potonjeg, u slučaju transakcija povećanja kapitala, članak 7. stavak 1. Direktive 69/335 nameće samo državama članicama obvezu da oslobode od poreza na kapital transakcije koje su 1. srpnja 1984. bile oslobođene ili oporezivane po stopi koja je jednaka ili manja od 0,50%. Ta se odredba ne odnosi na transakcije povećanja kapitala u glavnom postupku provedene na drugi način, a ne u gotovini. Naime, 1. srpnja 1984. nacionalno zakonodavstvo predvidjelo je, u odnosu na takve transakcije, primjenu takse po stopi višoj od 0,50%.
- 20 Naposljetku, Tribunal Arbitral Tributário smatra da se odgovor ne može jasno izvesti iz sudske prakse Suda. Štoviše, u predmetu u kojemu je donesena presuda Optimus – Telecomunicações (C-366/05, EU:C:2007:366) transakcije povećanja kapitala provedene su u gotovini. Ta zadnja transakcija, za razliku od onih u glavnom postupku, bila je oslobođena od taksa od 1. srpnja 1984.

- 21 U tim je okolnostima Tribunal Arbitral Tributário odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Protive li se članak 4. stavak 1. točka (c), članak 4. stavak 2. točka (a), članak 7. stavak 1. i članak 10. točka (a) Direktive 69/335 [...] nacionalnom zakonodavstvu, kao što je Dekret sa zakonskom snagom br. 322-B/2001 od 14. prosinca 2001., koji podvrgava plaćanju takse transakcije povećanja kapitala društava kapitala provedenog pretvorbom u temeljni kapital potraživanja dioničara na temelju ranije izvršenih pomoćnih usluga u korist društva, čak i ako su bile u obliku novca, s obzirom na to da je, sukladno nacionalnim propisima koji su bili na snazi 1. srpnja 1984., povećanje kapitala izvršeno u takvom obliku podlijegalo plaćanju takse u visini 2%, dok je povećanje kapitala u obliku novčanih uloga bilo oslobođeno od tog plaćanja?“

Nadležnost Suda

- 22 Potrebno je najprije ispitati treba li Tribunal Arbitral Tributário smatrati sudom države članice u smislu članka 267. UFEU-a.
- 23 S tim u svezi, treba podsjetiti da Sud, na temelju ustaljene sudske prakse Suda, da bi ocijenio ima li tijelo koje je uputilo zahtjev karakter „suda“, u smislu članka 267. UFEU-a, pitanje koje proizlazi isključivo iz prava Unije, uzima u obzir sve elemente, kao što su njegova utemeljenost na zakonu, stalnost, svojstvo obvezne nadležnosti, kontradiktorna narav postupka, primjena pravnih pravila te njegova neovisnost (presuda *Belov*, C-394/11, EU:C:2013:48, t. 38. i navedena sudska praksa). Osim toga, nacionalni sudovi ovlašteni su obratiti se Sudu samo ako se pred njima vodi postupak i ako su pozvani donijeti odluku u postupku čija je svrha donošenje odluke sudskog karaktera (vidjeti, osobito, presudu *Syfait i dr.*, C-53/03, EU:C:2005:333, t. 29., i presudu *Belov*, EU:C:2013:48, t. 39.).
- 24 U glavnom postupku, iz podataka dostavljenih u odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku proizlazi da su arbitražni sudovi u poreznim pitanjima utemeljeni na zakonu. Arbitražni sudovi nalaze se, naime, na popisu nacionalnih sudova u članku 209. Ustava Portugalske Republike. Osim toga, članak 1. Dekreta sa zakonskom snagom br. 10/2011 od 20. siječnja 2011. o pravnom režimu porezne arbitraže propisuje da je porezna arbitraža alternativni način rješavanja sudskih sporova u poreznim pitanjima, a članak 2. tog dekreta sa zakonskom snagom dodjeljuje opću nadležnost arbitražnim sudovima u poreznim pitanjima za ocjenu zakonitosti ukidanja bilo kojeg poreza.
- 25 Osim toga, kao dio sustava sudskog rješavanja sporova u području oporezivanja, arbitražni sudovi u poreznim pitanjima ispunjavaju uvjet stalnosti.
- 26 Štoviše, kao što je naveo nezavisni odvjetnik u točki 37. svog mišljenja, iako je sastav Tribunal Arbitral Tributário privremen i njegova djelatnost prestaje postojati donošenjem konačne odluke, Tribunal Arbitral Tributário i dalje u svojoj cjelini, kao dio navedenog sustava, ima stalan karakter.
- 27 Što se tiče svojstva obvezne nadležnosti, treba imati na umu da taj element nedostaje u okviru konvencionalne arbitraže, dakle, ne postoji obaveza, ni zakonska ni stvarna, za ugovorne stranke da svoje sporove povjere arbitraži i da tijela javne vlasti države članice nisu ni uključena u izbor arbitražnog puta niti pozvana da po službenoj dužnosti interveniraju u tijek postupka pred arbitrom (presuda *Denuit i Cordenier*, C-125/04, EU:C:2005:69, t. 13. i navedena sudska praksa, i rješenje *Merck Canada*, C-555/13, EU:C:2014:92, t. 17.).
- 28 Međutim, Sud je priznao dopuštenost prethodnih pitanja koja im je uputio arbitražni sud utemeljen na zakonu, čije su odluke obvezujuće za stranke i čija nadležnost ne ovisi o njihovoj suglasnosti (rješenje *Merck Canada*, EU:C:2014:92, točka 18. i navedena sudska praksa).

- 29 Kao što je nezavisni odvjetnik naveo u točkama 28. i 40. svoga mišljenja, Tribunal Arbitral Tributário, čije su odluke obvezujuće za stranke na temelju članka 24. stavka 1. Dekreta sa zakonskom snagom br. 10/2011, razlikuje se od arbitražnog suda u užem smislu. Naime, njegova nadležnost proizlazi izravno iz odredaba Dekreta sa zakonskom snagom br. 10/2011 i stoga ne podliježe prethodnom očitovanju volje stranaka da svoj spor povjere arbitraži (vidjeti, analogno, presudu Danfoss, 109/88, EU:C:1989:383, t. 7.). Stoga, kada tužitelj povjerui svoj spor poreznoj arbitraži, nadležnost Tribunal Arbitral Tributário, u skladu s člankom 4. stavkom 1. Dekreta sa zakonskom snagom br. 10/2011, jest obvezna za porezne i carinske vlasti.
- 30 Kontradiktorna narav postupka pred arbitražnim sudovima u poreznim pitanjima je, pak, zajamčena člancima 16. i 28. Dekreta sa zakonskom snagom br. 10/2011. Osim toga, na temelju njegovog članka 2. stavka 2., arbitražni sudovi u poreznim pitanjima „odlučuju u skladu sa zakonom, primjena pravičnosti je zabranjena“.
- 31 Što se tiče neovisnosti arbitražnih sudova u poreznim pitanjima, proizlazi, s jedne strane, iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku, da su arbitri koji čine Tribunal Arbitral Tributário pred kojim se vodi glavni postupak bili određeni, u skladu s člankom 6. Dekreta sa zakonskom snagom br. 10/2011, od strane Conselho Deontológico do Centro de Arbitragem Administrativa (vijeće centra za upravnju arbitražu) između arbitara koji se nalaze na popisu te institucije.
- 32 S druge strane, članak 9. Dekreta sa zakonskom snagom br. 10/2011 predviđa da arbitri podliježu načelima nepristranosti i neovisnosti. Nadalje, članak 8. stavak 1. tog dekreta sa zakonskom snagom predviđa, kao prepreku za obavljanje funkcije arbitra, postojanje bilo kakve osobne i profesionalne veze između arbitra i jedne od stranaka u sporu. Time se osigurava da odnosni arbitražni sud ima kvalitetu treće strane u odnosu na tijelo koje je donijelo odluku koja ja predmet tužbe (vidjeti presudu RTL Belgium, C-517/09, EU:C:2010:821, t. 38. i navedenu sudsku praksu, i rješenje Devillers, C 167/13, EU:C:2013:804, t. 15.).
- 33 Naposljetku, kao što proizlazi iz članka 1. Dekreta sa zakonskom snagom br. 10/2011, arbitražni sudovi u poreznim pitanjima odlučuju u okviru postupka u kojemu se donosi odluka sudskog karaktera.
- 34 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da tijelo koje je uputilo zahtjev sadrži sve elemente potrebne da bi ga se kvalificiralo kao sud države članice, u smislu članka 267. UFEU-a.
- 35 Sud je, stoga, nadležan za davanje odgovora na pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev.

O prethodnom pitanju

- 36 Sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita protive li se članci 4., 7. i 10. točka (a) Direktive 69/335 zakonodavstvu države članice kojim se ponovno uspostavlja taksa na transakcije povećanja temeljnog kapitala društva kapitala koje su podlijegale takvoj taksi 1. srpnja 1984., ali su kasnije bile od nje oslobođene.
- 37 Prema mišljenju Ascendija, transakcije, poput one iz glavnog postupka, bile su već 1. srpnja 1984. oslobođene takse na temelju primjenjivog nacionalnog prava.
- 38 S tim u svezi treba ipak napomenuti da nije zadaća Suda odlučiti, u okviru zahtjeva za prethodnu odluku, o tumačenju nacionalnih odredaba ili o ocjeni činjeničnog konteksta glavnog postupka, što je zadaća isključivo suda koji je uputio zahtjev (vidjeti presudu Angelidaki i dr., C-378/07 do C-380/07, EU:C:2009:250, t. 48., i presudu van Delft i dr., C-345/09, EU:C:2010:610, t. 114.).
- 39 Iz teksta prethodnog pitanja proizlazi da su 1. srpnja 1984., prema nacionalnom zakonodavstvu, transakcije povećanja kapitala, poput onih u glavnom postupku, podlijegale taksi po stopi od 2%.

- 40 Glede pitanja protivne li se odredbe Direktive 69/335 nacionalnom propisu, kao što je onaj u glavnom postupku, valja imati na umu, prije svega, da ti propisi podvrgavaju taksi transakcije povećanja temeljnog kapitala društva kapitala. Što se tiče prikupljanja kapitala kao takvog, ta taksa predstavlja porez na kapital, u smislu članka 1. Direktive 69/335.
- 41 Pod tim okolnostima, tumačenje članka 10. Direktive 69/335, koje se odnosi samo na neizravne poreze, osim poreza na kapital, nebitno je za ishod glavnog postupka.
- 42 Važno je napomenuti, nadalje, da predmetne transakcije proizlaze iz članka 4. stavka 1. točke (c) Direktive 69/335. Naime, razna povećanja temeljnog kapitala predmetnog društva kapitala provedena su „ulaganjem sredstava bilo koje vrste“, u smislu te odredbe, dakle, pretvorbom dugova društva prema dioničarima u temeljni kapital, zbog ostvarivanja od strane potonjih, prethodno tim transakcijama, dodatnih koristi za to društvo.
- 43 Glede transakcija iz članka 4. stavka 1. Direktive 69/335, ta odredba propisuje da „podliježu porezu na kapital“.
- 44 Međutim, unatoč odredbi članka 4. stavka 1., iz članka 7. navedene direktive, proizlazi da ne postoji obveza podvrgavanja porezu na kapital transakcija obuhvaćenih prvom od tih odredaba.
- 45 Suprotno tome, Sud je utvrdio da članak 7. stavak 1. Direktive 69/335 sadrži jasnu i bezuvjetnu obvezu država članica da oslobode od poreza na kapital sve transakcije iz djelokruga primjena ove direktive, koje su 1. srpnja 1984. bile oslobođene ili oporezovane po stopi koja je jednaka ili manja od 0,50% (vidjeti presudu *Optimus – Telecomunicações*, EU:C:2007:366, t. 30., i presudu *PAK-Holdco*, C-372/10, EU:C:2012:86, t. 28.). Ta obveza i ostale obveze koje proizlaze iz Direktive 69/335 obvezuju Portugalsku Republiku od 1. siječnja 1986., datuma pristupanja te države Europskoj uniji.
- 46 Međutim, budući da su transakcije, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje se temelje na članku 4. stavku 1. Direktive 69/335, podlijegale 1. srpnja 1984. porezu na kapital po stopi višoj od 0,50%, Portugalska Republika mogla je, u skladu s člankom 7. stavkom 2. te direktive, odlučiti nastaviti podvrgavati tu vrstu transakcije porezu na kapital nakon pristupanja Uniji 1. siječnja 1986. (vidjeti, u tom smislu, *Logstor ROR Poljska*, C-212/10, EU:C:2011:404, t. 34.).
- 47 Naposljetku, preostaje razmotriti pitanje je li država članica, nakon što je 1991. odustala od ubiranja poreza na kapital za transakcije obuhvaćene člankom 4. stavkom 1. Direktive 69/335, mogla odlučiti ponovno uvesti takav porez 2001.
- 48 Budući da se članak 4. stavak 1. i članak 7. stavci 1. i 2. Direktive 69/335 ne odnose izričito na situaciju ukinutog, a potom 1. srpnja 1984. ponovno uvedenog poreza, potrebno je dati teleološko tumačenje odredaba o kojima je riječ, tražeći njihov cilj.
- 49 Iz uvodnih izjava 2. i 3. Direktive 85/303 proizlazi da Direktiva 69/335 ima za cilj ograničiti ili ukinuti porez na kapital. S obzirom na taj cilj, iz uvodne izjave 3. proizlazi da države članice koje nisu ukinule porez na kapital mogu nastaviti ubirati isti samo zbog proračunskih teškoća s kojima bi bile suočene u slučaju njegova ukidanja (vidjeti, u tom smislu, *Logstor ROR Poljska*, EU:C:2011:404, t. 36.).
- 50 Pozivanje na datum 1. srpnja 1984. iz članka 7. stavka 1. prve alineje Direktive 69/335 ne može za države članice koje su, na taj datum, podvrgavale transakcije o kojima je riječ porezu na kapital po stopi višoj od 0,50% predstavljati ovlaštenje za ponovno uvođenje takvog poreza nakon što su ga ukinule. Naime, namjera zakonodavca Unije bila je ukinuti porez na kapital, uz mogućnost njegovog zadržavanja samo iznimno zbog straha od gubitka prihoda u državama članicama. Zbog toga se, čak i da je gubitak proračunskog prihoda mogao opravdati zadržavanje poreza nakon 1. srpnja 1984., u granicama iz članka 7. stavka 2. navedene direktive, ponovno uvođenje takvog poreza nije se moglo opravdati (vidjeti, u tom smislu, *Logstor ROR Poljska*, EU:C:2011:404, t. 37. do 39.).

- 51 Suprotno tvrdnjama portugalske vlade, obveza „mirovanja“, koja proizlazi iz Direktive 69/335, odnosi se kako na transakcije iz članka 4. stavka 2. te direktive tako i na one navedene u njezinom članku 4. stavku 1. Naime, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, ta obveza proizlazi iz članka 7. stavaka 1. i 2. Direktive 69/335, tumačenog u odnosu na cilj te direktive. Kao što je vidljivo iz stavka 45. ove presude, obveze koje za države članice proizlaze iz članka 7. Direktive 69/335 odnose se na sve transakcije koje potpadaju u područje primjene te direktive i, stoga, na sve transakcije iz njezinog članka 4., bez obzira na to jesu li navedene u stavku 1. ili stavku 2. toga članka.
- 52 Odgovor na postavljeno pitanje stoga jest da članak 4. stavak 1. točka (c) i članak 7. stavci 1. i 2. Direktive Vijeća 69/335 treba tumačiti u smislu da se oni protive ponovnom uvođenju, od strane države članice, poreza na kapital za transakcije povećanja temeljnog kapitala društva, navedene u prvoj od tih odredaba, koje su 1. srpnja 1984. podlijegale tom porezu, ali su kasnije od njega oslobođene.

Troškovi

- 53 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Članak 4. stavak 1. točka (c) i članak 7. stavci 1. i 2. Direktive Vijeća 69/335/EEZ od 17. srpnja 1969. o neizravnom oporezivanju prikupljanja kapitala, izmijenjene Direktivom Vijeća 85/303/EEZ od 10. lipnja 1985., treba tumačiti u smislu da se oni protive ponovnom uvođenju, od strane države članice, poreza na kapital za transakcije povećanja temeljnog kapitala društva, navedene u prvoj od tih odredaba, koje su 1. srpnja 1984. podlijegale tom porezu, ali su kasnije od njega oslobođene.

Potpisi